

ارائه الگوی ریاضی جهت پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دختر پایه پنجم مدارس دولتی شهرستان شهرکرد بر مبنای جو سازمانی مدرسه و رضایت شغلی معلمان

حسن ترکی

دانشجوی کارشناسی ریاضیات و کاربردها، دانشگاه پیام نور، شهرکرد، ایران.

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، ارائه الگوی ریاضی جهت پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دختر پایه پنجم مدارس دولتی شهرستان کرمان بر مبنای جو سازمانی و رضایت شغلی معلمان است. جامعه آماری این پژوهش را معلمان پایه پنجم مدارس دخترانه دولتی شهرستان کرمان تشکیل می‌دهد که تعداد آن‌ها ۱۱۷ نفر بودند و به دلیل تعداد کم معلمان روش سرشماری بکار گرفته شد. جو سازمانی مدارس از طریق پرسشنامه جو سازمانی هالپین و کرافت و رضایت شغلی آنان از طریق پرسشنامه استیفن رابینز مورد سنجش قرار گرفت میانگین معدل دانش‌آموزان هر معلم به‌عنوان شاخص پیشرفت تحصیلی بکار رفته است. نتایج تحلیل‌های رگرسیون چندگانه، حاکی از آن بود که رضایت شغلی از طریق دو متغیر جو سازمانی (بی‌علاقگی، روحیه گروهی) قابل پیش‌بینی و بیشترین اثر مستقیم معنادار بر رضایت شغلی را بی‌علاقگی دارد و پیشرفت تحصیلی از طریق رضایت شغلی معلمان و چهار متغیر جو سازمانی (بی‌علاقگی، روحیه گروهی، نفوذ، مزاحمت) قابل پیش‌بینی می‌باشد. روحیه گروهی بیشترین اثر مستقیم بر پیشرفت تحصیلی را دارد. از ترکیب دو معادله رگرسیون می‌توان به این نتیجه رسید که روحیه گروهی و بی‌علاقگی علاوه بر اینکه رابطه مستقیم با پیشرفت تحصیلی دارند از طریق متغیر رضایت شغلی هم با پیشرفت تحصیلی ارتباط دارند و رضایت شغلی می‌تواند متغیر واسطه برای پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی از طریق ابعاد جو سازمانی باشد.

واژه‌های کلیدی: جو سازمانی، رضایت شغلی، پیشرفت تحصیلی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۱۱۱-۱۰۰